

അപകടത്തിലേയ്ക്ക് നീങ്ങുന്ന ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ മേഖല

കഴിഞ്ഞ 62 വർഷമായി ഇൻഡ്യയിലെ ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്ത് പിന്തുണയും മേലന്വേഷണവും നടത്തിപ്പോരുന്ന സമിതിയാണ് യൂണിവേഴ്സിറ്റി ഗ്രാന്റ്സ് കമ്മീഷൻ. ഇതിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളും സംവിധാനങ്ങളും വിലയിരുത്തുവാനും ന്യൂനതകൾ പരിഹരിക്കുന്നതിനുമായി റിപ്പോർട്ടുകൾ തയ്യാറാക്കി സമർപ്പിക്കുന്നതിന് സർക്കാർ സമയാസമയങ്ങളിൽ സമിതികളെ നിയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൊത്താരി കമ്മീഷൻ (1964-'68), നാഷണൽ എഡ്യൂക്കേഷൻ പോളിസി (1986) ദി നാഷണൽ നോളഡ്ജ് കമ്മീഷൻ (2007) യശ്പാൽ കമ്മിറ്റി ഓൺ റിനൊവേഷൻ ഓഫ് എഡ്യൂക്കേഷൻ (2009) എന്നിവ ഉദാഹരണങ്ങളാണ്. ഉപരി വിദ്യാഭ്യാസ മണ്ഡലം കാലാനുസൃതമായി പരിഷ്കരിക്കുവാനും, ന്യൂനതകൾ പരിഹരിക്കുവാനും, ഈ രംഗത്തെ വെല്ലുവിളികളും സാധ്യതകളും തിരിച്ചറിഞ്ഞ് അതിനെ മത്സരക്ഷമമാക്കുന്നതിനുമായിട്ടായിരുന്നു ഈ സമിതികൾ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടത്. ഇവയെല്ലാം വിലപ്പെട്ട കണ്ടെത്തലുകളും നിർദ്ദേശങ്ങളും സഹിതം റിപ്പോർട്ടുകൾ സർക്കാരിനു നൽകുകയും ചെയ്തു. അവയിലൊന്നു പോലും യൂണിവേഴ്സിറ്റി ഗ്രാന്റ്സ് കമ്മീഷൻ കാലഹരണപ്പെട്ട ഒരു സ്ഥാപനമാണെന്നോ, അത് നിർത്തലാക്കണമെന്നോ സൂചിപ്പിക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. എന്നിട്ടും ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസം സ്വതന്ത്രവും കാലാനുസൃതവുമായി നിലനിർത്തുന്നതിൽ നേതൃത്വം നൽകി വരുന്ന യു.ജി.സി.യെ നിർത്തലാക്കുവാ

നുള്ള ശ്രമത്തിലാണ് ഇന്നത്തെ കേന്ദ്ര സർക്കാർ. ഇത് അപകടകരമായ നീക്കമായി കാണേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നിലവിലിരിക്കുന്ന കേന്ദ്രഭരണകൂടം യു.ജി.സി. നിർത്തലാക്കി 'ഹയർ എഡ്യൂക്കേഷൻ കമ്മീഷൻ ഓഫ് ഇൻഡ്യ' എന്ന പേരിൽ പുതിയ സംവിധാനം സൃഷ്ടിക്കുവാനുള്ള ശ്രമത്തിലാണ്. ഇത് ഇന്നത്തെ സംവിധാനത്തെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്ത് ഇതുവരെ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സമിതികളുടെ കണ്ടെത്തലുകളും നിർദ്ദേശങ്ങളും ശുപാർശകളും അവഗണിച്ച് പുതിയ ബില്ലിന് പാസാക്കുന്നതിനുള്ള നീക്കമാണ് എന്നതിൽ സംശയമില്ല. ഇപ്രകാരം നിലവിൽ വരുന്ന പുതിയ സംവിധാനം ഇന്നത്തെതിനേക്കാൾ മെച്ചപ്പെട്ടതായിരിക്കുമെന്ന് കരുതുവാൻ തരമില്ല. ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തെ അക്കാദമിക്-ഭരണസംവിധാനങ്ങളുടെ അഴിച്ചുപണിക്ക് ആവശ്യമായ ഒരു ക്ലഷർ ഒന്നും തന്നെ നടത്താതെയാണ് മാറ്റത്തിനുള്ള നീക്കം നടത്തിയിരിക്കുന്നത് എന്നതാണ് അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്ന കാര്യം. വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്ത് സമഗ്രമായ അഴിച്ചുപണി നടത്തുന്നതിന് അവഗാഢമായ പഠനങ്ങളും ചർച്ചകളും അനുപേക്ഷണീയമാണെന്നിരിക്കെ, ആരംഗത്തെ വിദഗ്ദ്ധരുമായി പോലും ആലോചിക്കാതെയാണ് നടപടികളുടെ തുടക്കം എന്നാണ് അറിയാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. ആവശ്യമായ മുന്നൊരുക്കങ്ങൾ കൂടാതെയുള്ള ബിൽ രൂപീകരണം എത്രമാത്രം സമഗ്രവും അന്യൂനവും, പുരോഗ

മനാത്മകവും പ്രായോഗികവുമായിരിക്കുമെന്ന് കണ്ടറിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇത് ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തെ താറുമാറാക്കുമെന്ന് വിവരമുള്ള അനേകർ ഭയപ്പെടുന്നു. അവരുടെ ആശങ്കകളും വിമർശനങ്ങളും ശ്രദ്ധിക്കുവാനുള്ള സന്മനസുപോലും സർക്കാർ പ്രകടമാക്കുന്നില്ല. ഒരു വലിയ പരിധി വരെ യു.ജി.സി. രാഷ്ട്രീയ വിമുക്തമായിരുന്നു എന്നാണ് ചരിത്രം. അതിനെ സ്വതന്ത്രമാക്കി നിർത്തിക്കൊണ്ട് ബാഹ്യ ഇടപെടലുകൾ കുറച്ച്, വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തെ കൂടുതൽ ശക്തവും, സംശുദ്ധവും ആധുനികവും ആക്കണമെന്നു തന്നെയാണ് ഇതുവരെയുള്ള വിലയിരുത്തൽ-പരിഷ്കരണ കമ്മിറ്റികളുടെയെല്ലാം താല്പര്യവും കാഴ്ചപ്പാടും. എന്നാൽ Higher Education and Research Bill വിഭാവനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന പ്രകാരം ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം നൽകേണ്ടതായ നിർദ്ദിഷ്ട ബില്ലിന് പ്രകാരമുള്ള സംവിധാനത്തിലും പ്രവർത്തനത്തിലും സർക്കാരിന്റെ പ്രകടമായ ഇടപെടൽ - നിയന്ത്രണങ്ങൾ ഏറുമെന്നാണ് അഭിജ്ഞ മതം. ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ രംഗം കൂടുതൽ സ്വതന്ത്രവും കാര്യക്ഷമവും ആക്കണമെങ്കിൽ സർക്കാർ- ബാഹ്യ ഇടപെടലുകൾ പരമാവധി കുറയണം എന്ന യശ്പാൽ കമ്മീഷന്റെ കണ്ടെത്തലിന് വിരുദ്ധമാണ് ഈ നീക്കം. അതായത് ഇതുവരെയുള്ള കമ്മീഷനുകളുടെ നിരീക്ഷണങ്ങളും നിർദ്ദേശങ്ങളും ശരിവെച്ച്, കൂടുതൽ

ഫലപ്രദമായി അവയെ നടപ്പിലാക്കുകയല്ല; മറിച്ച് അവയെ തന്ത്രപൂർവ്വം അട്ടിമറിക്കുവാനുള്ള യത്നമാണിവിടെ നടക്കുന്നതെന്നു വ്യക്തം. തീർച്ചയായും ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസ കേന്ദ്രങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ സ്വയംഭരണാവകാശം (autonomy) നൽകണമെന്നത് ബില്ലിന്റെ ലക്ഷ്യമായി അതിന്റെ ആമുഖത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും പുതിയ സംവിധാനത്തിന്റെ ഘടനയും പ്രവർത്തനക്രമീകരണങ്ങളും പഠിക്കുമ്പോൾ അതിന് കടകവിരുദ്ധമായ ലക്ഷ്യങ്ങളാണ് വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്.

സർക്കാർ പ്രതിനിധികളുടെ കനത്ത സാന്നിധ്യമാണ് പുതിയ സംവിധാനത്തിൽ കാണുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ സ്വച്ഛവും സ്വതന്ത്രവുമായ പ്രവർത്തനമല്ല ബില്ലു വഴി വിഭാവനം ചെയ്യുന്നത് എന്നു വ്യക്തമാണ്. സർക്കാരിന്റെ നയപരവും രാഷ്ട്രീയവുമായ ലക്ഷ്യങ്ങൾ വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിൽ യാഥാർത്ഥ്യമാക്കുവാൻ ഉന്നം വെച്ചുള്ള ശ്രമമാണ് നടക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ആപേക്ഷികമായി ഈ രംഗത്തു നിലനിന്നിരുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യം പോലും പുതിയ ബിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നതോടെ ഇല്ലാതാകുവാനാണ് സാധ്യത. കൂടാതെ, നാളിതുവരെ, കാലാകാലങ്ങളായി അധികാരത്തിൽ വന്ന ഭരണകൂടങ്ങളിൽ നിന്ന് തികച്ചും വ്യത്യസ്തമാണ് നരേന്ദ്രമോഡിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ രൂപം കൊണ്ട എൻ.ഡി.എ. സർക്കാർ. ഭാരതീയ ജനതാപാർട്ടിക്ക് വ്യക്തമായ ഭൂരിപക്ഷവും നിയന്ത്രണശേഷിയും ഇന്നത്തെ സർക്കാരിൽ ഉണ്ട്. ആ പാർട്ടിയുടെ സാംസ്കാരിക-മത-സാമൂഹിക-രാഷ്ട്രീയ നയങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുന്നത് ആർ.എസ്.എസ്., സംഘപരിവാർ സംഘടനകളാണ്. 'മതനിരപേക്ഷത' എന്ന

ആശയം പോലും അവർക്ക് രൂപംകൊണ്ടിട്ടില്ല. ഇൻഡ്യ ഹിന്ദുരാജ്യമാണെന്നാണ് പ്രചാരണം. സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിന്റെ സ്വാധീനത്തിൽ രൂപംകൊണ്ട ഇൻഡ്യൻ ദേശീയതയെ തിരസ്കരിച്ച് സവാർക്കരും ഗോൾവാക്കരും, ഹെഡ്ഗേവാറുമെല്ലാം ആശയരൂപത്തിലാക്കിയ ഹിന്ദുദേശീയതയെ ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്നതിൽ കേന്ദ്രഭരണകൂടം ഏറെ ജാഗ്രത പുലർത്തുന്നു എന്നത് ഒരു രഹസ്യമല്ല. കാവി സംസ്കാരത്തിന് ഇൻഡ്യയെ ഒരു മതേതര രാഷ്ട്രമായി അംഗീകരിക്കുവാൻ എളുപ്പമല്ല. അതായത് ബി.ജെ.പി.ക്ക് മ്യൂഗിയ ഭൂരിപക്ഷമുള്ള ഒരു മുന്നണി സംവിധാനത്തിൽ ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്ത് ഈ താത്പര്യം ഒഴിവാക്കുവാൻ അവർ ശ്രമിക്കുകയില്ല. വരും തലമുറയിലെ ചിന്താശേഷിയുള്ളവരുടെ ആശയലോകം ദിശ തിരിച്ചു വിടുവാനുള്ള ബി.ജെ.പി. യുടെ വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തെ താത്പര്യകാരണമെന്തെന്ന് ആർക്കും മനസ്സിലാകുന്നതാണ്. അതായത് ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസരംഗത്ത് ബി.ജെ.പി. ക്ക് നേരിട്ട് ഇടപെടാൻ സാധ്യത നൽകുന്ന ക്രമീകരണം നടപ്പിലാക്കാനുള്ള ശ്രമം എൻ.ഡി.എ. സർക്കാർ നടത്തുന്നു എന്ന നിഗമനത്തിൽ ഏത്തിച്ചേരാവുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട് പുതിയ ബില്ലിന്റെ അവതരണോദ്ദേശ്യം സംശയദൃഷ്ട്യ മാത്രമേ മതേതരചിന്തകർക്ക് വീക്ഷിക്കുവാനാവൂ. മിത്തുകളും, പുരാണങ്ങളും ചരിത്രമായും, ജ്യോതിഷവും വാസ്തുപഠനവും ശാസ്ത്രമായും കാണുന്നവരുടെ ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തെ കൈകടത്തൽ ഗവേഷണ-ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്ത് എന്തെങ്കിലും നേട്ടമുണ്ടാക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഈ ബിൽ പാസാകുന്നതോടെ ഇൻഡ്യയിലെ ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസമണ്ഡലം ആർജ്ജിക്കുകയും

കയും നിലനിർത്തുകയും ചെയ്തുപോന്ന സംസ്കാരവും, ശാസ്ത്രാഭിമുഖ്യവും, വിജ്ഞാനതൃഷ്ണയും അധോഗതിയിലേക്ക് തിരിയുമെന്നത് നിസ്തർക്കമാണ്.

എൻ.ഡി.എ. സർക്കാരിന്റെ മത-സംസ്കാര നിലപാട് ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്ത് യാഥാർത്ഥ്യമാക്കുന്നതിനുള്ള സാധ്യത മാത്രമല്ല പ്രശ്നം. സർക്കാരിന്റെ ഇടപെടൽ തന്നെ ഉപരിവിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തിന്റെ autonomy-ബാധിക്കുന്നതാണ്. അക്കാദമിക രംഗത്തെ സ്വതന്ത്രമായ വികസനം വ്യക്തി-രാഷ്ട്രീയ ഇടപെടലുകളിലൂടെ പ്രതിസന്ധിയിലേക്കു വരും. അതുകൊണ്ട് നിർദ്ദിഷ്ട ബില്ലു ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തുള്ള സുഗമമായ പ്രവർത്തനത്തെ ബാധിക്കും. ഏറെ ദോഷം വരുത്തിവയ്ക്കുകയും ചെയ്യും.

N.I.T. ഉൾപ്പെടെയുള്ള ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ നടത്തിപ്പിനുള്ള ഫണ്ടിന്റെ വലിയ ഭാഗം അവ തന്നെ കണ്ടെത്തണമെന്ന കാഴ്ചപ്പാടാണ് ബില്ലിൽ പ്രകടമാകുന്നത്. ഇത് എങ്ങനെ സാധിക്കുമെന്ന് അന്വേഷിച്ചാൽ അതിൽ വലിയ പങ്ക് പഠനത്തിനെത്തുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളിൽ നിന്ന് ശേഖരിക്കേണ്ടിവരുമെന്ന് അനുമാനിക്കേണ്ടിവരും. ഭാവിയിൽ ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ മേഖല സമ്പന്നർക്കു മാത്രം പ്രവേശന-പഠനസാധ്യതകൾ ഉള്ള ഇടമായി മാറുമെന്നതിന്റെ സൂചനയാണിത്. സംവരണം നിർത്തി മെറിറ്റ് മാത്രം അടിസ്ഥാനമാക്കി പ്രവേശനം നൽകുന്നതിനെപ്പറ്റിയുള്ള പരാമർശങ്ങളും ബില്ലിലുണ്ട്. അതനുവർത്തിച്ചാൽ സാമ്പത്തിക പിന്നാക്കക്കാർക്കും, സാമൂഹ്യ-ജാതി വ്യവസ്ഥകളിൽ അധഃസ്ഥിതർക്കും ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസം ബാലികേറാമലയാകും. അതുപോലെ തന്നെ കോർപ്പ

റേറ്റുകളുടെ സഹായം ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്ത് അനുവദിക്കുകയായിരിക്കും സാമ്പത്തിക നില നിലപിന് സർക്കാർ പരിഗണിക്കുന്നത്. അതോടെ കോർപ്പറേറ്റുകളുടെ നിയന്ത്രണം ഉപരി വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്ത് മുറുകും. അങ്ങനെ ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ജനകീയ സ്വഭാവം പാടെ നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

സർക്കാരിൽ നിന്ന് ഈ രംഗത്തേക്കു ലഭിക്കാവുന്ന ഗ്രാന്റ് പോലും ഭരണകൂടത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയ-സാമ്പത്തിക-സാംസ്കാരിക നയപരിപാടികളുമായി സങ്കരണം നടത്തുന്നതിന്റെ മാനദണ്ഡത്തിലായിരിക്കും. വാസ്തുപഠനവും, ജ്യോതിഷവും മറ്റും ശാസ്ത്ര വിഷയങ്ങളാക്കി അവയിലും ഉപരിപഠനകോഴ്സുകൾ ആരംഭിച്ച് പഠിതാക്കൾക്ക് സാമ്പത്തിക സഹായം നൽകുന്ന രീതി ഇപ്പോൾ തന്നെ ആരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞു എന്നോർക്കണം. ബിൽ നിയമമാകുന്നതോടെ ഇത്തരത്തിലുള്ള പരിഗണനകൾ സ്വതന്ത്ര-പുരോഗമനസ്വഭാവമുള്ള പഠന-ഗവേഷണ കേന്ദ്രങ്ങളെ എത്രമാത്രം ദോഷമായി ബാധിക്കും എന്ന് ഊഹിക്കുവാൻ കഴിയും. ഭരണകൂടത്തിന്റെ യാഥാസ്ഥിതിക-ജാതീയ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള നയപരിപാടികൾ സർവ്വകലാശാലകളെ ബാധിക്കുകയും അവ ഫണ്ട് നൽകലിന്റെ മാനദണ്ഡം ആകുകയും ചെയ്താൽ സ്വതന്ത്ര-ശാസ്ത്രീയ-ഗവേഷണ പഠനങ്ങളുടെ അന്ത്യം കുറിക്കുകയായിരിക്കും ഫലം.

ബില്ലിന്റെ ആമുഖ (preamble) ത്തിൽ പഠന-ഗവേഷണ രംഗത്തെ ഏകതാനത (uniformity) യെപ്പറ്റി ഊന്നിപ്പറയുന്നുണ്ട്. സത്യത്തിൽ ഇൻഡ്യ പോലെ സാംസ്കാരിക-ഭാഷാ-മത-ചിന്താ ബഹുലത നിലവിലിരിക്കുന്ന നാട്ടിൽ പഠന

രംഗത്തെ ഏകശിലാ സമീപനം (monolithic approach) അഭികാമ്യമായിരിക്കുകയില്ല. ഇവിടെ പഠന രംഗത്ത് വൈവിധ്യ(diversity)വും, വഴക്ക(flexibility)വും നിലനിർത്തി അതിനെ പരിപൂർണ്ണമാക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. ആർ.എസ്.എസ്., സംഘപരിവാർ സൈദ്ധാന്തീകരുടെ ആശയപ്രകാരമുള്ള ഏകതാനത വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്തു കൊണ്ടുവന്നാൽ അത് വീണ്ടും വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്തെ ശൂഷ്കമാക്കുവാനും പ്രതിസന്ധിയിലെത്തിക്കുവാനും മാത്രമേ സഹായിക്കൂ എന്ന് ഓർക്കേണ്ടതാണ്.

ഇൻഡ്യയിലെ ക്രൈസ്തവ സഭകൾ ഇവിടത്തെ വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിൽ നിസ്തുല സംഭാവനകൾ നൽകിയിട്ടുള്ള സമൂഹങ്ങൾ ആണ്. കഴിഞ്ഞ കാലത്ത് അവയുടെ ശ്രദ്ധ നിലവാരമുള്ള വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിലായിരുന്നു. സെന്റ് സ്റ്റീഫൻസ്, സെന്റ് സേവിയേഴ്സ്, ലയോള, മദ്രാസ് ക്രിസ്ത്യൻ മുതലായ കോളജുകൾ ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിൽ അതി പ്രശസ്തങ്ങളായിരുന്നു. ആ നിലയ്ക്ക് അവയുടെ സംഭാവനകൾ ഏറെ വിലപ്പെട്ടവയും നിസ്വാർത്ഥങ്ങളുമായിരുന്നു. രാജ്യത്തെ ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്ത് ഉയർന്നതലം സൃഷ്ടിച്ച് അവ ഇൻഡ്യൻ സമൂഹത്തിന് വെല്ലുവിളി ഉയർത്തി. എന്നാൽ ഇന്നാകട്ടെ സർക്കാരിന്റെ സാമ്പത്തിക ഉദാരവൽക്കരണത്തിന്റെ സാധ്യതകൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തി വിദ്യാഭ്യാസത്തെ ധനസമ്പാദനത്തിനുള്ള എളുപ്പമാർഗ്ഗമാക്കുന്നതിലാണ് സഭകളുടെ താല്പര്യവും ശ്രദ്ധയും! ഇതു തികച്ചും ദുഃഖകരമാണ്.

മറ്റൊരു കാര്യം സഭകൾ ഇന്ന് വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തെ അവകാശ സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയാണ് കൂടു

തൽ അന്വേഷണവും ശാഠ്യവുമെല്ലാം പ്രകടമാക്കുന്നത് എന്നതാണ്. അതേ സമയം ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്ത് സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്ന അരാജകത്വത്തെപ്പറ്റിയും ഭാവി പ്രതിസന്ധികളെക്കുറിച്ചും അന്വേഷിക്കുന്നതിൽ തികഞ്ഞ അനാസ്ഥ കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കേന്ദ്രസർക്കാരിന്റെ മേൽപറഞ്ഞ കരടു ബില്ലിനെപ്പറ്റി സഭകൾ സമഗ്രവും കൃത്യവുമായ പഠനം ആരംഭിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ക്രൈസ്തവ വിദ്യാഭ്യാസ ഏജൻസികൾ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട സാഹചര്യങ്ങൾ രൂപം കൊള്ളുകയാണ്. ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്ത് കൊണ്ടുവരുന്ന പരീക്ഷണങ്ങളും നടപ്പിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന പദ്ധതികളും ചെറുക്കപ്പെടേണ്ടവയാണെന്ന വ്യാപകമായ അഭിപ്രായം ഉയരുമ്പോഴും ഇവിടത്തെ സഭകൾ മൗനം ദീക്ഷിക്കുകയാണ്. ഇതു കാണുമ്പോൾ പണസമ്പാദനവും അവകാശ സംരക്ഷണവുമാണ് അവരുടെ മുഖ്യ പരിഗണനകൾ എന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നു. പുതിയ ബിൽ നിയമമായിത്തീരുമ്പോൾ ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസരംഗത്ത് സംഭവിക്കാനിടയുള്ള പ്രതിസന്ധിയെക്കുറിച്ചോ, ഗുണമുല്പത്തകർച്ചകളെക്കുറിച്ചോ അവർക്ക് ആശങ്കയുള്ളതായി തോന്നുന്നില്ല. സാഹചര്യത്തിന്റെ ഗൗരവം മനസ്സിലാക്കി നിർദ്ദിഷ്ട ബില്ലിനെക്കുറിച്ച് സസൂക്ഷ്മം പഠിച്ച് ഫലപ്രദമായി പ്രതികരിക്കുവാൻ വേണ്ട പൗരബോധം ക്രിസ്തീയ സഭകൾ പ്രകടമാക്കട്ടെ എന്ന് ആശംസിക്കുന്നു.

സസ്നേഹം,
നിങ്ങളുടെ

അത്താനാസ്യോസ് തോമസ്
മെത്രാപ്പോലീത്ത